

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Šárky Petrové a soudců JUDr. Jiřího Petržálka a JUDr. Marie Kubištové ve věci

žalobkyně:

[redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Lukášem Havlem
sídlem Libušinka 180, 541 01 Trutnov

proti

žalovanému:

[redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Danielem Novotným, Ph.D.
sídlem Valdštejnovo nám. 76, 506 01 Jičín

o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví k nemovitým věcem

k odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Jičíně ze dne 26. 1. 2018 čj. 7 C 112/2016-249

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se v napadené části výroku pod bodem III o lhůtě k plnění a ve výroku pod bodem IV **potvrzuje**.
- II. Ve výrocích pod body V a VI se rozsudek okresního soudu **mění** takto:
Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení před okresním soudem v částce 124.519,50 Kč do tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Žalovaný je povinen nahradit České republice na účet Okresního soudu v Jičíně náklady řízení před okresním soudem v částce 6.397 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Žalobkyně je povinna nahradit České republice na účet Okresního soudu v Jičíně náklady řízení před okresním soudem v částce 3.198 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady odvolacího řízení v částce 9.637,60 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Okresní soud zrušil spoluvlastnictví účastníků k pozemku parc. č. st. [REDAKCE], jehož součástí je stavba čp. [REDAKCE] – objekt bydlení, k pozemku parc. č. [REDAKCE], tj. k nemovitým věcem zapsaným na LV č. [REDAKCE] vedeným u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE], pro obec a katastrální území [REDAKCE] (výrok I), nemovité věci specifikované ve výroku I přikázal do vlastnictví žalovaného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE] (výrok II), žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobkyni na vypořádací podíl ze zrušeného spoluvlastnictví k nemovitým věcem částku 1.526.250 Kč do tří měsíců ode dne právní moci rozsudku (výrok III), návrh žalovaného na vydání rozsudku, kterým by byla žalobkyni uložena povinnost zaplatit mu částku 50.000 Kč, zamítl (výrok IV), žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení částku 243.468,50 Kč do tří měsíců ode dne právní moci rozsudku k rukám JUDr. Lukáše Havla (výrok V) a povinnost zaplatit na účet České republiky – Okresnímu soudu v Jičíně na nákladech řízení částku 9.595 Kč do tří dnů ode dne právní moci rozsudku (výrok VI). Žalobkyně navrhla zrušení podílového spoluvlastnictví účastníků k nemovitým věcem a vypořádání přikázáním věci do výlučného vlastnictví žalovaného za náhradu ve výši 1.597.500 Kč, určenou na základě znaleckého posudku o obvyklé ceně nemovitých věcí (vyhotoveného na žádost žalobkyně znalcem Ing. Jakwerthem). Výši náhrady během řízení změnila na částku 1.526.250 Kč na základě ocenění znaleckým posudkem podaným v řízení soudem ustanoveným znalcem Ing. Miroslavem Rádlem. Žalobkyně nemovité věci neužívá, nemá k nim přístup, užívá je žalovaný. Předžalobní jednání nevedla k dohodě zejména o výši vypořádacího podílu. Žalovaný souhlasil se zrušením podílového spoluvlastnictví a s přikázáním věci do jeho výlučného vlastnictví. Výši vypořádacího podílu navrhl na počátku řízení v částce 1.400.000 Kč, následně se ztotožnil s výší vyplývající ze znaleckého posudku. Okresní soud vzal za prokázané znaleckým posudkem, že nemovité věci nejsou dělitelné a obvyklá cena nemovitých věcí činí 4.070.000 Kč. Mezi stranami bylo nesporné, že v předmětném domě bydlí žalovaný, o dům pečuje, udržuje ho, opravuje a upravuje ho dle svých představ. Výše jeho spoluvlastnického podílu je 5/8 celku, spoluvlastnický podíl žalobkyně je 3/8 celku. Vypořádací podíl je žalovaný schopen vyplatit z úvěru. Okresní soud postupoval při rozhodování o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví podle § 1140 a násl. o.z. Protože nemovitá věc není dělitelná, přikázal ji do výlučného vlastnictví žalovaného za náhradu podle znaleckého posudku Ing. Miroslava Rádla. Žalovaný uplatnil v řízení v rámci širšího vypořádání nárok na zaplacení 50.000 Kč, odpovídající 3/8 investic vložených jím do domu v souvislosti s jeho opravami a úpravami – tj. rekonstrukcí vody, topení, podlah, oken, vybudování koupelny v patře domu. S tím žalobkyně nesouhlasila, protože provedením prací nedošlo ke zhodnocení domu, opravy a úpravy, které žalovaný prováděl, nebyly nutné, žalovaný je prováděl pouze proto, aby si zlepšil komfort bydlení,

dům přizpůsoboval svým představám. Namítla, že není doložena ani požadovaná výše investic. Nárok na zaplacení 50.000 Kč žalovaný zpočátku odůvodnil tím, že se jedná o investice vložené jím do nemovité věci – do domu, kterými došlo ke zhodnocení domu. Po podání znaleckého posudku Ing. Rádla tvrdil, že se jednalo o nutné náklady vynaložené na nemovitou věc. Okresní soud vzal za prokázané znaleckým posudkem Ing. Rádla, že všechny úpravy nezvyšují standard objektu ani nezvyšují jeho užitnou či tržní hodnotu. Jedná se o běžnou údržbu a opravy, a to i v případě výměny boileru. Okna ani po údajné rekonstrukci neodpovídají dnešním standardům. Rozestavěná koupelna v prvním patře by naopak tržní hodnotu snižovala. Užívání objektu s sebou přináší vynakládání určitých prostředků na energie, služby, údržbu. Co se týče údržby, jedná se o předpokládané průběžné náklady v rozsahu minimálně 1 % ročně z věcné hodnoty, což v daném případě představuje částku cca 30.000 Kč. Vynaložené náklady jsou dle znalce běžné, provedením oprav a úprav ke zhodnocení nemovité věci nedošlo. K technickému zhodnocení domu by došlo v případě zlepšení některých jeho fyzikálních, technických nebo uživatelských parametrů. V dané věci se to nestalo. Okresní soud vzal dále za prokázané, že žalobkyně o úpravách, opravách nemovitosti nevěděla, resp. k takovým pracím nikdy nedala žalovanému souhlas. Žalovaný je prováděl bez souhlasu žalobkyně, ke zhodnocení nemovitosti provedením těchto prací nedošlo, jednalo se pouze o běžné udržovací náklady, nikoliv o nutné náklady, které by zachraňovaly nemovitost. Okresní soud proto návrh žalovaného zamítl a dodal, že nebyla prokázána ani výše nákladů. O nákladech řízení účastníků rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 142a o.s.ř. a o nákladech řízení státu podle § 148 o.s.ř. Uzavřel, že žalobkyně měla ve věci plný úspěch.

2. Proti výrokům pod body III, IV, V a VI rozsudku podal odvolání žalovaný. Nesouhlasil se lhůtou k plnění vypořádacího podílu, protože v důsledku změny zaměstnání po vyhlášení rozsudku se zdrží u banky vyřízení hypotéčního úvěru. Navrhl, aby splatnost byla stanovena do 15. 8. 2018. Nesouhlasil s rozhodnutím o nákladech řízení, protože nelze rozhodovat jen podle procesního úspěchu ve smyslu § 142 o.s.ř. bez ohledu na širší souvislosti. Pokud je spor pouze o výši vypořádacího podílu, což bylo mezi účastníky od počátku, protože žalovaný zpochybňoval znalecký posudek znalce Jakwerta a jeho námitkám dal za pravdu znalecký posudek Ing. Rádla, nikdy by (při respektování názoru okresního soudu) nevzniklo žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Navíc řízení má charakter judicium duplex a soud není návrhem vázán. Žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu. Žalobkyně nebyla zcela úspěšná ve sporné otázce výše vypořádacího podílu. Předprocesní jednání účastníků nemůže mít vliv na úvahu, kdo měl ve věci úspěch (usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 2767/2017). O nákladech řízení účastníků by mělo být rozhodnuto za použití § 150 o.s.ř. tak, že náhrada nebude přiznána žádnému z účastníků. Obdobné úvahy platí i pro rozhodnutí o nákladech státu. Žalovaný nesouhlasil se zamítnutím nároku na zaplacení 50.000 Kč, odkázal na předložené důkazy prokazující, že k investicím došlo, a vytýkal okresnímu soudu, že mu neposkytl potřebné poučení týkající se prokázání výše nároku.
3. Žalobkyně navrhla potvrzení rozsudku. Uvedla, že žalovaný řízení komplikoval, v předžalobním stadiu odmítal vpustit žalobkyni do nemovitosti, návrhy žalobkyně na vypořádání odmítal s tím, že nemá prostředky na vyplacení vypořádacího podílu, návrh na výši vypořádacího podílu konkretizoval až po zahájení řízení na částku 1.400.000 Kč. O zaplacení vynaložených nákladů žalovaný žalobkyni ani nežádal, náklady vynaložil bez dohody, dopis z 10. 5. 2015 je neurčitý a informuje o záměru investovat do budoucna, nejde o rozhodnutí většinového spoluvlastníka o konkrétních úpravách, kdy budou provedeny a kým. Nárok na bezdůvodné obohacení nevznikl, protože investicemi nedošlo ke zhodnocení domu. Žalovaný dům užíval a opotřebovával.

4. Krajský soud převzal skutková zjištění okresního soudu, poté přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vyhlášení předcházelo, a dospěl k těmto závěrům ve vztahu k odvoláním napadeným výrokům:
5. Ve výroku o lhůtě k plnění vypořádacího podílu (část výroku pod bodem III) je rozsudek věcně správný. Okresní soud určil lhůtu k plnění v trvání tří měsíců od právní moci rozsudku, tedy v delší než obecné třidenní pariční lhůtě podle § 160 odst. 1 o.s.ř. část věty před středníkem. Žalovaný v odvolání požadoval lhůtu do 15. 8. 2018. Nehledě na to, že tento žalovaným požadovaný termín se již značně přiblížil, není požadavek žalovaného důvodný. Otázka zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví přikázáním věci do výlučného vlastnictví žalovaného byla mezi účastníky projednávána před podáním žaloby, řízení bylo zahájeno v květnu 2016 se stejným návrhem na vypořádání. Žalovanému muselo být zřejmé, že bude potřebovat prostředky na vypořádací podíl a nic mu nebránilo ve včasné jednání s bankou o poskytnutí úvěru. Žalovaný sám na počátku řízení navrhoval vypořádací podíl 1.400.000 Kč, znal požadavek žalobkyně. Měl tedy v zásadě rovněž informaci i o výši podílu. Změna zaměstnání počátkem roku 2018 a důsledky s tím spojené na jednání o úvěru proto nemohou jít k tíži žalobkyně v tom smyslu, aby byl oddalován termín výplaty vypořádacího podílu.
6. Rozsudek okresního soudu je věcně správný rovněž ve výroku pod bodem IV. Krajský soud odkazuje na důvody okresního soudu a vzhledem k odvolání uvádí. Vypořádání nákladů na společnou věc vynaložených jedním z podílových spoluvlastníků bylo opakovaně řešeno Nejvyšším soudem (rozsudek sp. zn. 3 Cz 29/79 ze dne 14. 3. 1980 publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 37/82, rozsudek sp. zn. 22 Cdo 1509/2007 ze dne 6. 5. 2008, rozsudek sp. zn. 22 Cdo 3766/2011 ze dne 30. 11. 2011 publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 91/2012, rozsudek sp. zn. 22 Cdo 1870/2007 ze dne 11. 9. 2008 publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 53/2009). V řízení bylo prokázáno znaleckým posudkem, že žalovaný vynakládal prostředky nikoli na nutnou opravu nebo údržbu bez souhlasu žalobkyně, nebylo tvrzeno, že by se žalobkyně zavázala k jejich úhradě, nemovitost nebyla zhodnocena, vynakládání prostředků na údržbu je průběžné a předpokládaná výše je podle znalce Ing. Rádla minimálně 1 % ročně z věcné hodnoty, což v daném případě představuje částku cca 30.000 Kč. Podle judikatury platí, že v případě vynaložení prostředků na nikoli nezbytné opravy a údržbu věci bez souhlasu druhého spoluvlastníka vzniká bezdůvodné obohacení druhého až po zániku podílového spoluvlastnictví. Nedošlo-li ke zhodnocení věci, nemůže být druhý spoluvlastník ani nijak obohacen. Bez ohledu na vyčíslení výše investic bylo proto možno rozhodnout již na základě uvedených zjištění, aniž by žalovaný musel být poučen o důkazním břemenu o výši investic a řízení není zatíženo vadou ve smyslu § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř.
7. V uvedeném rozsahu byl proto rozsudek okresního soudu potvrzen podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný.
8. Krajský soud považuje za částečně opodstatněné odvolání žalovaného proti výrokům o nákladech řízení. Příslušné výroky byly proto změněny podle § 220 odst. 1 o.s.ř.
9. Obecná východiska rozhodování o nákladech řízení o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví jsou následující:
10. I pro řízení o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví (§ 1143 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dále jen „o.z.“) platí obecná ustanovení občanského soudního řádu o náhradě nákladů řízení, která jsou založena primárně na úspěchu ve věci (§ 142 o.s.ř.).
11. Podle § 142 odst. 1 o.s.ř. účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přiznává soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.

12. Podle § 142 odst. 2 o.s.ř. měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo.
13. Podle § 142 odst. 3 o.s.ř. i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu.
14. Řízení o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví má svá specifika, ke kterým soudní praxe judikatorně přihlíží a dovozuje, že při rozhodování o náhradě nákladů řízení ve sporech o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví je procesní úspěch ve věci třeba posuzovat podle více hledisek; je třeba vzít do úvahy výsledek řízení a poměřit jej s návrhy stran v průběhu řízení. Úspěch ve věci je třeba hodnotit nejen ve vztahu k samotné žalobě, ale i k celému průběhu řízení, k závěrečným procesním stanoviskům účastníků řízení a s případným přihlédnutím k tomu, zda ze strany účastníka řízení nejde o zneužití jeho procesních práv. Souhlasí-li všichni spoluvlastníci se zrušením a vypořádáním spoluvlastnictví a sporný je mezi nimi jen způsob vypořádání, je to třeba zohlednit i při rozhodování o nákladech řízení; úspěch v řízení tu nelze posuzovat jen podle toho, že spoluvlastnictví bylo na základě žaloby zrušeno a žalobce tak byl úspěšný. Soud musí vycházet z toho, co (jaká zásadní otázka) bylo mezi účastníky sporné, k čemu bylo vedeno dokazování a jak byl tento spor řešen v rozhodnutí (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22 Cdo 2767/2017, 22 Cdo 2882/2016, 22 Cdo 2059/2015).
15. Pouze tehdy, jestliže soud žalobě vyhověl a vypořádal spoluvlastnictví způsobem, který žalobce navrhoval, je namístě postup podle § 142 odst. 1 o.s.ř. V případě, že soud rozhodl o vypořádání jinak, než žalobce navrhoval, je namístě úvaha o postupu podle § 142 odst. 2 o.s.ř., přičemž je nutno vždy přihlédnout k individuálním okolnostem konkrétního případu. Pokud soud k návrhu žalobce zruší podílové spoluvlastnictví a vypořádá je způsobem, který žalobce navrhoval, je při rozhodování o náhradě nákladů řízení třeba vyjít z toho, že žalobce měl procesní úspěch v plném rozsahu bez ohledu na to, že by druhý spoluvlastník mohl žalobu o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví podat také (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22 Cdo 5236/2016, 22 Cdo 4926/2015, 22 Cdo 1655/2014).
16. V souzené věci je v rozhodnutí o nákladech řízení třeba zohlednit i to, že předmětem řízení byly dva nároky, zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví a zaplacení částky 50.000 Kč, jejichž výsledek řízení nebyl shodný.
17. V řízení o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví oba účastníci navrhovali, aby jejich podílové spoluvlastnictví soud zrušil a aby je vypořádal tak, že nemovitosti budou přikázány do výlučného vlastnictví žalovaného (§ 1147 věta první o.z.). Jejich návrhy se lišily jen tak, že žalobkyně navrhovala původně vypořádací podíl ve výši 1.597.500 Kč a žalovaný 1.400.000 Kč. Vypořádací podíl určený okresním soudem činil 1.526.250 Kč. Žalobkyně žádala o 71.250 Kč více a žalovaný navrhoval o 126.250 Kč méně. Z poměru těchto částek lze dovodit výsledek řízení, tj. úspěch žalobkyně cca v rozsahu 2/3 a úspěch žalovaného cca v rozsahu 1/3. Žalovaný by proto měl zaplatit v této části řízení žalobkyni náklady řízení ve výši 1/3 (poměrný úspěch žalobkyně).
18. Náklady řízení žalobkyně před okresním soudem vycházejí v této části řízení z tarifní hodnoty 1.597.500 Kč, již odpovídá mimosmluvní odměna 14.700 Kč za jeden úkon právní služby podle § 8 odst. 5 a § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. Řízení před okresním soudem je třeba rozčlenit na dvě části: do doby uplatnění vzájemného návrhu žalovaného a po tomto uplatnění při jednání 11. 4. 2017. Důvodem je odlišný postup týkající se paušálních náhrad hotových výdajů (jejich krácení či nekrácení).
19. V první fázi řízení před okresním soudem učinil zástupce 7 úkonů právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, předžalobní výzva, vyjádření z 18. 8. 2016, vyjádření z 8. 9. 2016,

- účast na jednání 4. 10. 2016, vyjádření z 14. 11. 2016), k nim náleží paušální náhrada hotových výdajů po 300 Kč, tj. vše celkem 105.000 Kč, z toho 1/3 je 35.000 Kč.
20. V druhé fázi řízení učinil zástupce ještě dalších 7 úkonů právní služby (účast na jednání 11. 4. 2017, vyjádření z 18. 4. 2017, účast na jednání 31. 5. 2017, vyjádření z 1. 6. 2017, vyjádření z 27. 9. 2017, účast na jednání 17. 1. 2018, vyjádření z 18. 1. 2018). K těmto úkonům právní služby krajský soud nepřipočítává paušální náhrady hotových výdajů, protože šlo o úkony společné pro oba nároky a paušální náhrady zohledňuje ve vyčíslení nákladů ve spojené věci (viz dále). Mimosmluvní odměna je 102.900 Kč, z toho 1/3 je 34.300 Kč.
21. V části řízení o nároku na zaplacení 50.000 Kč byla žalobkyně úspěšná zcela. V této části řízení učinil zástupce 7 úkonů právní služby (účast na jednání 11. 4. 2017, vyjádření z 18. 4. 2017, účast na jednání 31. 5. 2017, vyjádření z 1. 6. 2017, vyjádření z 27. 9. 2017, účast na jednání 17. 1. 2018, vyjádření z 18. 1. 2018). K těmto úkonům právní služby náleží paušální náhrada hotových výdajů 7x po 300 Kč. Mimosmluvní odměna z tarifní hodnoty 50.000 Kč je 3.100 Kč (§ 7 vyhl.), celkem náklady činí 23.800 Kč.
22. Mimosmluvní odměna za úkony právní služby včetně paušálních náhrad činí 93.100 Kč. Dalším nákladem je cestovné zástupce ve výši 2.468,50 Kč a náhrada za promeškaný čas ve výši 1.600 Kč (vše dle vyúčtování zástupce a rozhodnutí okresního soudu). Základem pro výpočet daně z přidané hodnoty 21 % je v součtu částka 97.168,50 Kč, z toho 21 % je zaokrouhleně 20.351 Kč. Náklady včetně daně z přidané hodnoty jsou 117.519,50 Kč a spolu se soudním poplatkem ve výši 7.000 Kč dosahují konečných 124.519,50 Kč.
23. Úvahy o úspěchu resp. neúspěchu ve věci vypořádání podílového spoluvlastnictví se prosadí i při rozhodnutí o nákladech řízení státu podle § 148 o.s.ř., na nichž se účastníci řízení podílejí v poměru 1/3 žalobkyně a 2/3 žalovaný. Náklady řízení státu před okresním soudem dosáhly výše 9.595 Kč (pro stručnost s odkazem na odůvodnění napadeného rozsudku), z toho žalobkyně je povinna zaplatit 3.198 Kč a žalovaný 6.397 Kč.
24. Předmětem odvolacího řízení byla částka 50.000 Kč, v odvolacím řízení žalobkyně uspěla zcela. Krajský soud jí proto přiznal podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. plnou náhradu nákladů řízení. Z tarifní hodnoty 50.000 Kč je mimosmluvní odměna 3.100 Kč. Zástupce učinil v řízení dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání a účast zástupce na jednání), k nim náleží paušální náhrada hotových výdajů po 300 Kč, dalším nákladem je cestovné ve výši 665 Kč a náhrada za promeškaný čas ve výši 500 Kč, celkem 7.965 Kč, spolu s daní z přidané hodnoty ve výši 1.672,60 Kč jsou náklady odvolacího řízení 9.637,60 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání (§ 237 až 238a) je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení rozsudku u Okresního soudu v Jičíně a rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR se sídlem v Brně.

Hradec Králové 20. června 2018

JUDr. Marie Kubištová v. r.
soudkyně

v zastoupení za nepřítomnou předsedkyni senátu
Mgr. Šárku Petrovou z důvodu dovolené